

ENESEKONTROLL

vapärane,” märgib Helenius eesti keeles. Ta räägib seda muuseas päris hästi, konarlikult, kuid hästi.

Vahepeal tuleb teenindaja ja paneb Heleniuse ette süüdatud sigari, mille ta haarab hooletult näpude vahele. Ta teab, et talle toodi just see sigar, mis talle meeldib.

ARMASTUSLUGU EESTIGA ALGAS 90NDATE ALGUSES

Eestis käis Helenius esimest korda juba 90ndate alguses koos ülikoolisõbraga. Mehed rentisid vana Volvo ning tegid Baltimaades meeleoluka tuuri. “Kui ma tol ajal tehtud fotosid jälle läbi vaatan, siis on nii huvitav nentida, mis aeg oli siis ja mis aeg on nüüd. Mäletan, et ühes poes polnud midagi aknale panna ja siis pandigi kaksikümne pühkimise harja,” meenutab ta naerdes.

1993. aastal tuli ta Eestisse tagasi ja üritas osaleda Hoiupanga erastamise esimeses faasis. Heleniusel oli kaasas väike meeskond Inglismaa kogunud pankureid ning ühiselt prooviti panku erastada. Kuid Eesti Pank otsustas erastajaks ja operatiivseks juhiks valida hoopis Hansapanga. Nendel läbirääkimistel kohtuski ta Hansapanga asutajatega ning ühiselt otsustati luua investeerimispank Hansa Investments. Sama ettevõtte kannabki praegu Trigon Capitali nime, mille alla Heleniuse Eesti ärid on koondunud.

KASVAS DIPLOMAADI JA ÕLLEVABRIKANDI PERES

Heleniuse isa oli Soome diplomaat, kellest sai suursaadik Saksamaal ja Saudi Araabias. Ta isa oli välisministeeriumis Martti Ahtisaari järglane, kes vastutas Soomes selle raha eest, mida arengumaadele jagati. Heleniuse ema perekonnal oli Viiburis mitu äri, suurim neist õlletehas. “Tema pere kaotas kõik siis, kui venelased tulid,” meenutab Helenius.

Helenius oli 6aastane, kui ta pere kolis külmast Soomest eksootilisse Hiina. Seni oli kodukeeleks olnud rootsi keel ning õues mängides sai ta selgeks ka soome keele. “Hiinas õppisin ingliskeelses koolis ja sain ka selle keele suhu,” räägib Helenius. Hiinas hoidis teda aga kohalik hoidja, kellega suheldi hiina keeles.

Praegu räägib Helenius viit keelt – soome, rootsi, inglise, saksa ja eesti. “Minu väikevend õppis Hiinas ära enne hiina keele kui meie koduse rootsi keele,” lisab Helenius naerdes.

Eesti keele õppimist on tal aidanud järje peal hoida teiste hulgas pisipoeg Maxmilian. “Õpin eesti keelt igapäevase elu käigus. Mu poja eesti keel oli alguses väga lihtne ja mina sain temaga hõlpsasti räägitud,” räägib Helenius. Kodune kord on neil nüüd aga nii, et Helenius räägib pojaga inglise keeles ja tema abikaasa Evelyn Helenius vaid eesti keeles.

Heleniusel on esimesest abielust ka 29aastane poeg Sebastian ning kaks tütart, 27aastane Sabrina ja 24aastane Selina.

“KODU ON SEAL, KUS MA OLEN ÕNNELIK”

Heleniuse sõnul pole tegelikult tähtis see, kus on füüsiliselt kodu. Sest kodu on temal seal, kus on tema pere ja kus nad on õnnelikud.

Inimestel, kes söövad liha, ei peaks Heleniuse sõnul olema probleemi ka jahil käia. Vastasel juhul on tegemist võltsvagadusega.

Siiski peab ta oma koduks pigem Eestit. “Ma olen väga õnnelik, et mul on Eesti pere. Tänu sellele olen ma siin rohkem kui kunagi varem. Kuid ma ei saa välistada seda, et kunagi tulevikus elame ka hoopis kuskil mujal,” räägib Helenius. Tundub, et tema lapsepõlvest kaasa saadud kosmopoliitne elustiil saadab teda ka tänasel päeval. “Kodu on see koht, kus on mu pere. Hetkel on see siin Eestis ja ma tuleb alati siia tagasi,” räägib Helenius.

VISIONÄÄRIST OPTIMIST

Kui Helenius räägib, siis on tema jutu alatoon enamasti positiivne. Ta näeb asju rõõmsates toonides, helgelt. “Ma olen ekstravertne optimist. Mind võib kutsuda ka müügimeheks,” räägib suurette-

võtja, kes teab, et ta on osav rääkija ja veenja. Tema sõnul on võimatu äri ajada, kui ei oska müüa.

Helenius on äärmiselt heade kommetega. Ta ei avameelitse isiklikel teemadel ülemäära, kuid samal ajal poetab huvitavaid lausekillukesi. Jääb mulje, et teda ei ärrita mitte miski ning tal on igaks olukorraks oma valem. Samas mõõnab ta, et eks ka tema on ju inimene ja omajagu vihastanudki, nagu iga inimene.

“Loomulikult olen ka mina vihastanud, kuid need on sellised situatsioonid, mis tulevad ja lähevad. See, et keegi on kellegi peale väga-väga pikka aega vihane, see pole minu arvates normaalne,” lausub Helenius. Tema arvates oleks raske elada ilma vihastamiseta, kuid tema vihastamised

Õhtuti pärast tööd teeb Helenius meeleldi põike sigarituppa, kus sõpradega juttu puhuda ja sigarit popsutada.

” Oma rahvusvahelisi ärisid saab juhtida ükskõik kust, seda ei pea tegema kontorist äri asukohariigis.